

ning ud på, at folketinget nedsætter et udvalg på 17 medlemmer med den opgave at gå politiets efterretningstjenestes hele virksomhed efter i sømmene. Vi tænker her først og fremmest på, at udvalget kritisk, meget kritisk, skal beskæftige sig med alle spørgsmål kartotekerne vedrørende, herunder ikke mindst karakteren af dem, deres omfang og kategorien af de personer, der allerede er opført i dem. Efter endt arbejde pålægges det udvalget at afgive beretning til folketinget indeholdende en redegørelse for undersøgelsen samt forslag til sådanne ændringer i efterretningstjenestens virksomhed, som måtte findes hensigtsmæssige, herunder en virkelig og objektiv vurdering af betimeligheden af, at kartotekerne fortsat skal føres.

Ifølge Danmarks Riges Grundlov af 5. juni 1953 er der sikret alle borgere her i landet ytringsfrihed. Alligevel er det sådan, at meget af det, der i dag gives udtryk for både i skrift og i tale, registreres af politiet til brug ved senere lejligheder, til brug ved ansøgninger om stillinger og meget, meget andet. Det er vist på tide, at alt dette hører op. Jeg tror, jeg kender den danske befolkning så godt, at jeg med sindsro tør gå ud fra, at den aldrig nogen sinde vil billige og langt mindre godkende politistatsmetoder i Danmark. Politiets efterretningstjenestes arbejdsmetoder og virksomhed, som de er afsløret i den sidste tid, viser med al ønskelig tydelighed, at eksempler på politistatsmetoder kan findes også i Danmark.

Danmarks befolkning skal altid have ret til at kritisere den til enhver tid siddende regering, herunder også den af en regering førte udenrigspolitik, uden at ængstes for at blive noteret i et eller andet kartotek. Det frie ord skal altid kunne tales virkeligt frit her i Danmark. Det kan det desværre ikke i dag.“

Ved sagens 1. behandling gav *justitsministeren* en oversigt over den historiske udvikling på dette område. Denne oversigt mundede ud i, at der var fuld parlamentarisk dækning for det af politiet udførte arbejde. Ministeren så derfor ingen grund til nu at nedsætte et udvalg med så vidtgående opgaver som foreslået. Han udtalte i fortsættelse heraf:

„Den historiske udvikling viser imidlertid, at efterretnings-tjenestens virksomhed, som naturligt er i et demokratisk land, ofte har givet anledning til drøftelse og en vis uro. Nu står udviklingen jo heller ikke stille på dette område, og jeg finder det derfor forståeligt, at problemet omkring efterretningstjenestens virksomhed på ny er taget op til debat. Jeg tror imidlertid ikke, nogen ansvarlig vil hævde, at udviklingen har skabt en sådan ny situation, at vi i modsætning til andre demokratiske lande skulle kunne undlade at have en efterretningstjeneste, der arbejder efter de hovedretningslinjer, jeg har nævnt. Det må vist være tilstrækkeligt her at erindre om de affærer, der netop i de sidste år har gjort et så dybt indtryk i Sverige og England, og hvor det spørgsmål, der har rejst sig i disse lande, netop har været om efterretningstjenestens effektivitet.